

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 113. Remolini Cardinalis obitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

sæcul. XVI. pari auctoritatis amplitudine eundem
A. C. 1519. Campegio adjunxit, „Notum est nobis,
 „ (inquit Pontifex in epistola ad Volseum
 „ directa) quantum apud Regem valeas,
 „ tuoque arbitrio relictum esse, illum
 „ aut nobis propitium, aut adversum
 „ reddere. „ Jamjam Campegius Bo-
 noniam in Picardia venerat, nilque pro-
 prius erat, quam ut mare trajiceret: ni-
 hilominus Volsei artibus tamdiu ibidem
 hærere compellebatur, donec Pontificis
 responsum in Angliam deferretur, quo
 accepto Volseus confestim Campegio
 nunciavit, ut conscensa navi iter accele-
 raret. Ergo Londinum appulsus, die
 vigesima nona Julii urbem ingressus est,
 cumque Campegii apparatus parum ma-
 gnificus esset, Volseus eidem duodecim
 mulos pretiose ornatos obviam misit.
 Posthæc proferebatur quædam Leonis X.
 Bulla, qua indulgentiæ concedebantur
 omnibus illis, qui horum Legatorum al-
 terutri sacrum præsentem Rege atque Re-
 gina facienti interessent, aut saltem con-
 triti ac confessi ab eis sacram benedictio-
 nem reciperent.

§. CXIII.

Remolini Cardinalis obitus.

Ciacon. in
 Alex. VI.
 p. 202.

Hoc anno die quinta Februarii, quæ e-
 rat feria sexta Romæ obiit Francis-
 cus

cus Remolinus, Ilerdæ in Catalonia natus ex Patre infimæ plebis Viro, & Matre Carcaffonensi in Occidania. Is Jurisprudentiæ operam dabat Pisis, matrimonii nexu vinctus, uxore autem ejus sese Religioso instituto devovente, & ipse Arragoniæ Regis ad Romanum Pontificem Oratoris munere functus, sacrae militiæ nomen dedit, atque Archipresbyteratum Mazzariensem obtinuit. Romæ postea Cæsari Borgiae adhærens, mox Auditor Rotæ, postmodum Episcopus Surrentinus, Panormitanus, tractuque temporis Firmanus, Perusinus, & Ilerdensis Antistes in Patria sua renunciatus est. Præfuit etiam Panormi Archiepiscopali Ecclesiæ, demum vero Neapolitanus Prorex salutatus, cum Raymundus Cardona deposito hoc munere Ravennam profectus esset. Adfuit tribus comitiis, in quibus electi fuere Romani Pontifices, Pius III. Julius II, & Leo X; idem quoque cum ceteris nominatus est, ut Hieronymum Savonarolam instructis judiciis actis, de more a clericali militia amoveret, ac in laboris præmium die trigesima prima Maji Anno salutis millesimo quingentesimo tertio in tertia Cardinalium creatione ab Alexandro VI. purpura decoratus est: Ubi vero cum Julio II. in contentionem venit,

Sæcul. XVI.

A. C. 1519

Guicc. l. 5.
Aubery hist.
Card.

Sæcul. XVI.
A.C. 1519.

nit, ad evitandam illius iram Neapolim se contulit, a Leone tamen revocatus etiam constitutus est Judex cum aliis in caussa eorum, qui in Pontificis vitam conspirabant. Multos post obitum ejus annos, cum reseratum fuisset illius sepulchrum, repertus est capiti supposuisse brachium, quare suspitioni datus est locus, deliquium animi duntaxat passum, haud vero penitus mortuum sepulturæ fuisse illatum.

§. CXIV.

Cardinalis Bendinelli extrema.

*Ciacon. in
Julio II.
p. 298.
Foglieta in
elog. clar.
Vir.*

Die vigesima quarta, sive vigesima quinta Martii eodem anno humanis rebus ereptus est Bendinellus Saulius itidem Cardinalis. Is patria Genuensis ex nobilissima, & perantiqua Sauliorum familia natus, a Julio II. primo Diaconus, demum Presbyter Cardinalis creatus est, cui etiam summo Pontifici gratissimus fuit, imo ab ipso Leone X, ejus successore ob præclara ejus merita inter familiarissimos habebatur. Viros literatos summopere coluit, ac muneribus, stipendiisque auxit, quos inter præcipuos habuit Joannem Mariam Cataneum, & Paulum Jovium. Ast cum fortuna atque virtus in Bendinello indies magis ornando